

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 17. mars 2026

Saksnr.: 25-208526TVI-TOSL/03

Dommer: Tingrettsdommer Bård Skeie Hagen

Saken gjelder: Krav om vederlag etter åndsverksloven

Aakermann AS

Advokat Linn Cathrine Jøsendal
v/advokatfullmektig Nora Aareskjold

mot

Nordstrands Blad AS
AS Østlandets Blad
Mediehuset Nettavisen AS
Bergensavisen AS

Advokat Frode Elton Haug
Advokat Frode Elton Haug
Advokat Frode Elton Haug
Advokat Frode Elton Haug

DOM

Saken gjelder krav om vederlag for bruk av fotografier i nettartikler.

1 Sakens bakgrunn

Aakermann AS er eid av fotografen André Aakermann. Han har boligfotografering som sin hovedvirksomhet. Som ledd i at en boligeiendom på Svartskog i Nordre Follo kommune ble bydd frem for salg, ble Aakermann engasjert for å ta bilder av eiendommen. Bildene skulle brukes i salgsannonseringen på nettstedet finn.no. Aakermann leverte til sammen 127 bilder til selgeren for en pakkepris på kr 20 000.

Salget av eiendommen ble omtalt i en artikkel på Østlandets Blads nettsider den 26. august 2025 under overskriften «*Sikret seg sjelden 30-tallsperle ved sjøen: – Dønn vestvendt*». I artikkelen ble to av bildene fra finn-annonsen benyttet; det ene var et flyfoto som viste eiendommens sjøside og det andre viste boligens fasade. Journalisten skal ha klarert bruken av bildene med meglerfirmaet som hadde bistått ved salget, Fjord & Partners, men partene er enige om at det ikke var klarert med Aakermann som rettighetshaver. Dette gjelder også for bildene som ble brukt i artiklene som omhandlet kjøperne av boligen. Disse artiklene vil bli omtalt i avsnittet nedenfor.

Da det ble kjent at eiendommen var kjøpt av tv-personlighet og tidligere snowboard-kjører Helene Olafsen og hennes ektemann Jørgen Nilsen, ledet det til et nytt oppslag på Østlandets Blads nettider den 16. oktober 2025. Artikkelen hadde overskriften «*Helene Olafsen sikret seg perle på Svartskog*» og inneholdt de samme bildene som sist, men også et bilde som viste boligen innenfra. Saken ble fulgt opp av Nettavisen og Nordstrands Blad samme dag med tilsvarende nettartikler og med de samme tre bildene av eiendommen. Dagen etter ble nyheten også slått opp på Bergensavisens nettsider under overskriften «*Kjendisparet kjøpte strandeieendom til 20 millioner*». Denne artikkelen inneholdt flyfotoet av eiendommens sjøside.

Alle de saksøkte nettavisene inngår i Amedia-konsernet. Mellom selskapene i konsernet er det inngått en avtale om fri deling av innhold. Det er i medhold av denne avtalen at artikkelen fra Østlandets Blad er blitt brukt som basis for artiklene hos Nordstrands Blad, Nettavisen og Bergensavisen. Partene er enige om at det ikke har skjedd noen egne klaringsforsøk fra andre enn journalisten som publiserte artikkelen den 26. august 2025.

Aakermann ble tilfeldigvis oppmerksom på at hans bilder var blitt benyttet i flere nettaviser. Han krevde og fikk betalt av noen av mediehusene. Aller Media AS gikk med på å betale kr 5 775 og 31 675 for å ha brukt bilder i nettartikler om boligsalget på henholdsvis kk.no og seher.no. Verdens Gang AS hadde på sin side publisert 35 bilder om saken både i papir- og nettavis, og gikk med på å betale kr 85 000 som vederlag for dette.

De saksøkte partene i saken anerkjente at de skulle betale vederlag for bruken av bildene, men forhandlingene som fulgte ledet ikke til enighet om vederlagets størrelse. Aakermann gikk derfor den 19. desember 2025 til søksmål for Oslo tingrett med krav om betaling. De saksøkte nettavisene krevde seg i tilsvaret frifunnet mot å betale et vederlag på inntil kr 800 per bilde.

Rettsmøte til sluttbehandling av saken ble avholdt den 10. mars 2026. Retten fikk forklaring fra partsrepresentantene fra Aakermann og fra Østlandets Blad. I tillegg fikk retten presentert slik dokumentasjon som angitt i rettsboken og vist i dokumentsamlingen.

2 Kort om partenes hovedargumentasjon og påstander

2.1 Aakermann AS

Nettavisenes bildebruk faller ikke inn under dagshendingsunntaket i åndsverkloven § 36 annet ledd. Et boligkjøp er ikke en dagshending i lovens forstand, og det gjelder uavhengig av om kjente personer er involvert. Østlandets Blads første artikkel kan ikke under noen omstendighet omfattes av dagshendingsunntaket. Artikkelen ble publisert før det var kjent at Olafsen og Nilsen sto bak kjøpet, og den omtaler heller ingen andre forhold av allmenn interesse.

Dersom retten kommer til at dagshendingsunntaket får anvendelse, går nettavisenes bildebruk lenger enn som er nødvendig for å oppfylle informasjonsformålet, jf. åndsverkloven § 36 annet ledd, jf. første ledd. Det ville uansett ikke vært nødvendig å bruk mer enn ett bilde per artikkel.

Vederlaget etter åndsverkloven § 81 første ledd bokstav a skal ikke settes til et lavere beløp enn det overtrederen måtte betalt hvis han hadde inngått avtale om en tilsvarende bildebruk. Basert på bransjens veiledende satser og rettspraksis på området vil kr 1 500 per bilde være et moderat og rimelig vederlagsnivå for redaksjonell bruk av profesjonelle bilder. Vederlaget må dobles på grunn av nettavisenes grovt uaktsomme handlemåte, jf. åndsverkloven § 81 annet ledd. Som profesjonelle aktører kunne de ikke basere sin bruk på en henvendelse og klarering med megler ved eiendomssalget.

Det er lagt ned slik påstand:

I saken mot AS Østlandets Blad:

1. AS Østlandets Blad dømmes til å betale Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til NOK 16 875, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 til betaling finner sted.
2. Aakermann tilkjennes sakskostnader.

I saken mot Nordstrands Blad AS:

3. Nordstands Blad AS dømmes til å betale Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til NOK 10 125, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 til betaling finner sted.
4. Aakermann tilkjennes sakskostnader.

I saken mot Nettavisen AS:

5. Mediehuset Nettavisen AS dømmes til å betale Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til NOK 10 125, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 til betaling finner sted.
6. Aakermann tilkjennes sakskostnader.

I saken mot Bergensavisen AS:

7. Bergensavisen AS dømmes til å betale Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til NOK 3 375, med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 4. januar 2025 til betaling finner sted.
8. Aakermann tilkjennes sakskostnader.

2.2 AS Østlandets Blad, Nordstrands Blad AS, Mediehuset Nettavisen AS og Bergensavisen AS

Dagshendingsunntaket kommer til anvendelse for nettavisenes bildebruk ved at de er brukt i tilknytning til omtalen av at en landskjent person har kjøpt bolig i høy prisklasse. Det er noe offentligheten har interesse i å bli informert om. Dessuten er det geografisk variasjon i hva som utgjør en dagshendelse. Boligsalget har derfor i seg selv stor nok offentlig interesse innenfor det området som lokalavisene dekker.

Nettavisene har heller ikke brukt flere bilder enn dagshendingsregelen gir adgang til. Bildene belyser temaene som omtales i artiklene. Mediene må dessuten har en viss redaksjonell frihet med hensyn til bruk av bilder i sin nyhetsformidling. Det bør derfor utvises varsomhet med å overprøve de redaksjonelle valgene som tas.

Vederlag for bildebruk etter dagshendingsregelen skal settes til et beløp som gjenspeiler markedsverdien av de benyttede bildene. Sett hen til hva bildepakken opprinnelig ble solgt for samt vederlagsnivået i rettspraksis må et vederlag på kr 800 per bilde være rimelig. At Aakermann har inngått avtaler med andre medier om et høyere vederlag for bildebruken, er ikke relevant for hva som er et riktig og rimelig vederlag.

Det er ikke grunnlag for å doble vederlaget, da journalisten som først tok i bruk bildene gjorde rimelige undersøkelser ved å avklare bildebruken med megler.

Det er lagt ned slik påstand:

1. AS Østlandets Blad betaler Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til kroner 4 000,-.
2. Nordstrands Blad AS betaler Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til kroner 2 400,-.
3. Mediehuset Nettavisen AS betaler Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til kroner 2 400,-.
4. Bergensavisen AS betaler Aakermann AS vederlag fastsatt etter rettens skjønn, oppad begrenset til kroner 800,-.
5. Aakermann AS dømmes til å betale sakens kostnader.

3 Rettens vurdering

3.1 Domskonklusjon

Retten har kommet til at de saksøkte nettavisene skal betale vederlag til Aakermann med kr 11 250 fra Østlandets Blad, kr 6 750 fra Nettavisen, kr 6 750 fra Nordstrands Blad og kr 2 250 fra Bergensavisen.

3.2 Rammene for vederlagsfastsettelsen

Partene er enige om at Aakermann har enerett til bildene som saken gjelder og at nettavisene skal betale vederlag for sin bruk av disse. Rettens oppgave er å fastsette vederlagets størrelse.

Ved fastsettelsen av vederlaget er det for det første av betydning om nettavisenes bildebruk var lovlig. I vår sak beror det på om bruken var tillatt etter åndsverkloven § 36 annet ledd, jf. § 23 fjerde ledd. Regelen gir mediene en nærmere bestemt rett til å gjengi fotografiske bilder og verk i omtale av såkalte dagshendinger. Dette mot å betale vederlag i ettertid. Hvis nettavisenes bruk derimot ikke var tillatt, og de kan bebreides for dette, vil vederlaget måtte fastsettes etter åndsverkloven § 81. Selv om det er likheter ved hvordan vederlag utmåles etter de to bestemmelsene, er det også visse forskjeller, jf. LB-2022-90197.

Retten tar først stilling til om nettavisene brukte bildene i tilknytning til en dagshending.

Ordlyden tilsier at det må dreie seg om en begivenhet med en viss aktualitet og betydning, eller – slik Høyesterett uttrykte det i HR-2022-1113-A avsnitt 55 – «en nyhetssak av en viss allmenn interesse».

Bestemmelsens formål er å ivareta pressens behov for å kunne formidle nyheter raskt, uten å forsinkes av å måtte innhente forhåndssamtykke fra rettighetshavere, jf. Prop. 104 L (2016-2017) side 148. Ettersom bestemmelsen gjennomfører EUs opphavsrettsdirektiv artikkel 5 nr. 3 bokstav c, er EU-rettslige kilder relevante tolkningsfaktorer. I praksis fra EU-domstolen er hensynet til informasjons- og ytringsfriheten trukket frem som et annet viktig formål med bestemmelsen, jf. C-516/17 (Speigel Online) avsnitt 72. Når grensen skal trekkes for hva som utgjør en dagshending etter bestemmelsen, må hensynet til å fremme disse formålene avveies mot behovet for vern av opphavsretten.

Østlandets Blads første artikkel omhandlet boligsalget som sådan; eiendommens og boligens kvaliteter ble beskrevet, og det ble opplyst at den ble solgt til prisantydningen på kr 19,95 millioner. Utenfor Østlandets Blads dekningsområde kvalifiserer dette klart nok ikke til en dagshending. For at et boligsalg skal kunne vekke en viss allmenn interesse i riksdekkende medier, må det kreves noe spesielt som gjør at det stikker seg ut i den store mengden av slike handler. Ifølge Østlandets Blads ansvarlige redaktør, Alexander Gjermundshaug, publiseres det ukentlig en rekke boligsalgssaker i avisen. Sakene er populære blant avisens lesere, og særlig når de omhandler spesielle objekter. Selv om retten ikke betviler dette, mener den at artikler om boligsalg normalt vil ha nokså lav informasjonsverdi for publikum. Dette gjelder også Østlandets Blads artikkel om det aktuelle boligsalget. Man befinner seg derfor på et felt hvor ytringsfriheten ikke kommer inn med tyngde. Ei heller gjør tidselementet seg gjeldende i noen særlig grad ved publisering av denne type nyheter. Retten mener derfor at det er rimelig å kreve at Østlandets Blad ventet med å publisere artikkelen til bildebruken var blitt klarert med Aakermann. Det er grunn til å tro at dette også var intensjonen, men at journalistens klarering skjedde overfor feil vedkommende.

I artiklene som fulgte fra Østlandets Blad, Nordstrands Blad, Nettavisen og Bergensavisen var fokus rettet mot at kjøperne av boligen var et kjent ektepar i norsk offentlighet, nemlig Olafsen og Nilsen. Særlig Olafsen har høy kjendisstatus, både fra underholdningsbransjen, men også som tidligere snowboard-proff. Utover å gjøre det kjent hvem som hadde kjøpt boligen, var artiklene innholdsmessig nokså like den opprinnelige artikkelen fra Østlandets Blad. Spørsmålet er om dagshendingsregelen ble anvendelig idet det ble kjent at Olafsen og Nilsen var kjøpere. Høyesterett behandlet i Rt-1995-1948 (Diana Ross) et lignende spørsmål. Høyesterett pekte på økningen som hadde vært i såkalte kjendisreportasjer og fortsatte slik:

«I dag informeres allmennheten om likt og ulikt fra kjente personers liv. Vanlige hendelser – som bare har interesse fordi de angår kjente personer – slås ofte stort opp, og pressen skaper til dels "nyheter" av helt trivielle ting, uten virkelig informasjonsverdi for allmennheten. At det er interesse for dette stoffet, er etter min

mening ikke i seg selv tilstrekkelig til å gi "nyheter" av denne art karakter av "dagshending" i lovens forstand. På dette området må terskelen ligge relativt høyt, uten at jeg her vil innlate meg på å trekke opp en grense. Den vil avhenge av hvilken person som omtales, og hendelsens karakter.»

Selv om det siden den gang har skjedd en ytterligere økning i mediernes dekning av smått og stort fra kjendisers liv, mener retten at det fremdeles er grunn til å anlegge en relativ høy terskel for å betrakte dette som dagshendinger i lovens forstand. Selv om interessen for denne typen nyheter nok er stor, bringer de sjeldent til torgs forhold av reell informasjonsverdi og betydning. Mediernes behov for økt handlefrihet for å sikre informasjons- og ytringsfriheten er derfor ofte ikke så stort ved denne type journalistikk, jf. HR-2022-1113-A avsnitt 67. Behovet for å verne om opphavsrettighetshaverne er derimot ikke mindre her enn ellers. Aakermann forklarte for retten at han og hans kollegaer flere ganger har opplevd at mediene har brukt bilder uten å klarere eller betale for det. Ofte er det ifølge Aakermann tilfeldig om bruken blir avdekket. Dette indikerer en noe lav anerkjennelse av eneretten til fotografiske bilder og verk. For å sikre at enerettsvernet ivaretas, må ikke dagshendingsunntaket strekkes lenger enn det som med rimelighet kan begrunnes i de hensyn som ligger til grunn for det.

Som nevnt mener retten at selve boligsalget har nokså lav informasjonsverdi for publikum. At det var et kjent ektepar som kjøpte boligen, er etter rettens syn heller ikke nok til at saken utgjorde en dagshending i lovens forstand. Dette gjelder etter rettens syn både for de lokale og for de riksdekkende nettavisene.

Retten konkluderer etter dette med at bildebruken ikke var lovlig etter åndsverkloven § 36 annet ledd. Vederlaget skal derfor fastsettes etter åndsverkloven § 81. Det er verken tvilsomt eller omtvistet at nettavisenes rettslige feilbedømmelse av situasjonen var uaktsom og derved ansvarsbetingende etter bestemmelsen. Spørsmålet er om nettavisenes rettsbrudd overfor Aakermann var forsettlig eller grovt uaktsom, slik at de må svare dobbelt vederlag for bildebruken, jf. bestemmelsens annet ledd.

For at nettavisenes opptreden skal anses som grovt uaktsom, må den skille seg klart fra vanlig forsvarlig handlemåte. Som profesjonell aktør må det stilles strenge krav til nettavisenes opptreden med hensyn til å forsikre seg om at bildebruk er klarert på korrekt måte.

Basert på Gjermundshaugs forklaring legger retten til grunn at journalisten hos Østlandets Blad tok kontakt med megler for boligsalget for å få godkjennelse til å bruke bilder fra finn-annonsen i sin artikkel. Det er på det rene at klareringen skulle ha skjedd overfor Aakermann som rettighetshaver til bildene. Etter rettens syn er dette såpass elementært at feilklareringen må anses som grovt uaktsomt. Det kan ha kommet frem forhold i samtalen med megler som gjorde journalistens etterfølgende bildepublisering mer unnskyldelig. Det har imidlertid ikke vært noe bevisførsel om hva som ble formidlet i denne samtalen. Uklarheten om dette må gå utover Østlandets Blad.

Hvorvidt de øvrige nettavisene foretok seg noe før de publiserte bildene, har ikke vært gjenstand for særskilt bevisførsel. Retten legger derfor til grunn at bildene ble tatt i bruk i medhold av avtalen om fri deling av innhold mellom selskapene i Amedia-konsernet, uten at det ble gjort egne undersøkelser. Ettersom det som utgangspunkt kreves samtykke for hver gang et bilde gjøres tilgjengelig for allmennheten, må det rimeligvis forventes at nettavisene forsikrer seg om at nødvendig rettighetsavklaring har skjedd. At det for retten står ubesvart hvilken informasjon nettavisene baserte seg på da de tok i bruk bildene, må gå utover dem. Etter rettens syn var det klart uforsvarlig å basere bildebruken på en ren antakelse om at rettighetsavklaring hadde skjedd, og da for fri bruk innenfor Amedia-konsernet.

Retten konkluderer etter dette med at den uhjemlede bildebruken fra samtlige nettaviser var grovt uaktsom. Det skal derfor utmåles doble vederlag.

3.3 Vederlagsfastsettelsen

Aakermann har krevd at nettavisenes bildebruk blir kompensert ved betaling av et dobbelt «rimelig vederlag», jf. åndsverkloven § 81 første ledd bokstav a, jf. annet ledd. Ifølge lovens forarbeider skal vederlaget fastsettes «*ut fra omfanget av bruken, den økonomiske verdi for overtrederen, vanlig bransjestandard eller praksis på det aktuelle området og andre konkrete forhold*», jf. Prop. 104 L (2016-2017) side 343. Samme sted uttales det at vederlaget ikke kan settes til et lavere beløp enn det overtrederen ville ha måttet betale i vederlag hvis det ble inngått en avtale om bruk i samme omfang som det overtredelsen gjelder.

Retten legger til grunn at bildene har nådd et nokså stort antall nettavislesere. Dette basert på Gjermundshaugs forklaring om interessen for boligsalgssaker i Østlandets Blad samt den generelle interessen for kjendisnyheter. Bruken av bildene må derfor antas å ha hatt en viss økonomisk verdi for nettavisene. Denne kommersielle verdien fremstår lite sammenlignbar med den som lå til grunn for det opprinnelige kjøpet av Aakermanns bilder. Da ble en pakke bestående av 127 bilder til bruk i salgsannonseringen av boligen solgt for kr 20 000, altså for en gjennomsnittspris på rundt kr 157 per bilde. Selv om denne prisen er mindre egnet som utgangspunkt for vederlagsfastsettelsen, sier den samtidig noe om bildenes karakter, nemlig at det er tale om nokså alminnelige boligannonsebilder.

Aakermann har argumentert for at utgangspunkt for vederlagsfastsettelsen bør tas i Norsk Journalistlag sine minstesatser på kr 3 620 for engangsbruk av et bilde. Et slikt vederlagsnivå dannet grunnlag for avtalene som Aakermann inngikk med Verdens Gang og Aller Media, hvor det for noen også ble betalt et «misbrukstillegg». Etter rettens syn kan heller ikke minstesatsene være retningsgivende for vederlaget som skal betales i vår sak. For det første vil satsene gjelde for bilder som har fanget en nyhetshendelse idet den skjer, og som dermed ikke kan gjenskapes. Dette er annerledes enn bildene i vår sak. For det annet var bildene av boligen tilgjengelig på finn.no samtidig som de ble publisert av nettavisene. Disse to forholdene tilsier etter rettens syn et betraktelig lavere vederlag enn minstesatsen fra Norsk

Journalistlag. At noen mediehus har gått med på å betale dette, tillegger ikke retten noen vekt. Dette fordi det er tale om få avtaler og uten at det har vært noen bevisførsel om forhandlingene og de vurderinger som lå til grunn for at avtalene ble inngått.

Siden vederlagsutmålingen nødvendigvis er utpreget konkret, er det vanskelig å utlede noe sikkert fra underrettspraksis. Oslo tingretts dom av 4. juli 2025 gjaldt imidlertid et nokså likt tilfelle som er til behandling i vår sak. Kapital hadde i en nettartikkel brukt boligbilder fra en finn-annonse. Tingretten kom her til at vederlaget burde settes til kr 1 000 per bilde. Selv om utmålingen skjedde etter åndsverksloven § 36 annet ledd, mener retten at det samme nivået vil være rimelig i vår sak. I sin vurdering har retten lagt vekt på at det er tale om nokså ordinære boligannonsebilder, men hvor det for nettavisene har hatt en viss økonomisk verdi å bruke bildene i sine nettartikler.

Siden nettavisene har opptrådt grovt uaktsomt, dobles vederlaget. Partene er enige om at det bare skal beregnes merverdiavgift av den ordinære delen av vederlaget. Østlandets Blad skal med det betale kr 11 250 (fem bilder), Nettavisen kr 6 750 (tre bilder), Nordstrands Blad kr 6 750 (tre bilder) og Bergensavisen kr 2 250 (ett bilde) til Aakermann. Videre er partene enige om at det skal betales forsinkelsesrenter av de idømte beløpene fra 21. november 2025, unntatt for Bergensavisen, som skal betale forsinkelsesrenter fra 4. januar 2026. Retten legger dette uprøvd til grunn.

3.4 Sakskostnadsfordeling

Ettersom domsresultatet avviker vesentlig fra begges påstander i saken, har ingen av dem vunnet saken, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd, jf. annet ledd første punktum. Spørsmålet er om noen av partene har fått «*medhold av betydning*», jf. tvisteloven § 20-3. Som det fremgår av forarbeidene ligger det i dette at parten må ha «*oppnådd så mye at det ikke ville være rimelig å forlange at parten skulle akseptert motpartens standpunkt i tvisten*», jf. Ot. prp. nr. 51 (2004-2005) side 446.

Aakermann har vunnet frem med sitt syn på rammene for vederlagsfastsettelsen, men har oppnådd et resultat som ligger langt unna det som opprinnelig ble søkt oppnådd i saken. Det er partenes påstander i stevning og tilsvarende som er avgjørende her, jf. Ot. prp. nr. 51 (2004-2005) side 444. I stevningen ble det fra Aakermann fremmet et krav på kr 86 880. Begge parter har dermed oppnådd så mye i saken at det ikke ville være rimelig å kreve at de skulle ha akseptert motpartens standpunkt. Når forholdene ligger slik an, skal partene som hovedregel dekke sine egne kostnader. Etter rettens syn er det ikke tungtveiende grunner i saken som tilsier en annen fordeling, jf. tvisteloven § 20-3. For Aakermann – som har vunnet frem på sentrale punkter – er avstanden for stor mellom krevd og tilkjent beløp til at det gir grunnlag for hel eller delvis kostnadsdekning. Retten konkluderer etter dette med at partene dekker sine egne kostnader i saken.

DOMSSLUTNING

1. AS Østlandets Blad betaler til Aakermann AS kr 11 250 med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 og til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er to uker fra dommen er forkynt.
2. Nordstrands Blad AS betaler til Aakermann AS kr 6 750 med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 og til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er to uker fra dommen er forkynt.
3. Mediehuset Nettavisen AS betaler til Aakermann AS kr 6 750 med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 21. november 2025 og til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er to uker fra dommen er forkynt.
4. Bergensavisen AS betaler til Aakermann AS kr 2 250 med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra 4. januar 2026 og til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er to uker fra dommen er forkynt.
5. Partene dekker sine egne sakskostnader.

Retten hevet

Bård Skeie Hagen

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.